

Eerlijk (ver) delen

Tekst Léon Creugers, directeur
Woningstichting Vanhier Wonen

VOERENDAAL - Kinderen vinden delen best lastig. Het liefst delen ze zo dat het net wat beter voor henzelf uitpakt. Ouders wijzen de kindertje dan, als blijk van het feit dat zij wel weten hoe het hoort, streng terecht! Volwassen mensen hebben echter veel vaker moeite met eerlijk verdelen. En niemand die hen terecht wijst!

Vaak worden mijn collega's en ik aangesproken over de plaatsing van statushouders. Meestal gaat dat plaatsens prima. Het zijn immers gewoon mensen zoals u en ik, maar uit een vreemd land met een andere taal, gewoontes en gedragingen, en laten we dat niet vergeten, ze zijn gevlucht uit hun geboorteland vanwege de vreselijke situatie daar. Aanpassen is voor iedereen het sleutelwoord in een succesvolle opname in onze maatschappij. En aanpassen en veranderen dat is iets wat iedereen lastig vindt ongeacht of je woont in een huur- of koophuis.

Wat opvalt in die informele gesprekjes is dat hoe verder men af woont van woningen van een corporatie, en dus ook vanzelfsprekend in alle opzichten er minder van meekrijgt, hoe 'aanpassingsbereider, vergevingsgezinder en ruimdenkender' men is over plaatsing van statushouders. Dat is gek! Of toch niet? Nou dat zit zo.

In Nederland plaatsens op dit moment alleen corporaties statushouders. Corporaties bezitten ongeveer 25 % van alle woningen in Nederland. Er is daarom geen huisvesting van statushouders in particuliere woningen.

Mensen die in een koopwoningwijk of straat wonen, dat is 75% van de totale woningen in Nederland, verdelen graag zonder zelf iets af te geven. Of zoals mijn oma het vroeger al zei; 'vaan angermans sijnke is ut mekkelijk dieke plakke snieje'. En daar zit de oneerlijkheid. We proberen in dit land 100% van de statushouders te laten wonen in slechts 25% van onze (huur) woningen. De woningen dus van de corporatie. En de mensen

die daarover beslissen wonen doorgaans niet in een sociale huurwoning maar in de overige 75%. Een weeffoutje denk ik. Alleen mensen die huren lopen (ongevraagd) kans op het krijgen van een statushouder als buurman. Hoe groter de wet-

telijke opgave, hoe groter voor hen de kans. De vrijstelling van plaatsing van statushouders van een gemeente uit de buurt zorgt voor een toename bij andere gemeentes. Een toename dan wel in de sociale huurwoningen. Typisch gevalletje van delen waar-

bij jezelf net wat 'meer' krijgt. Maar wie wijst die grote mensen die beslissen over verdeling van statushouders tussen gemeentes en daarna de plaatsing in de gemeentes zelf, terecht? Immers we weten toch allemaal hoe het eigenlijk moet!